RADA EUROPEJSKA

Bruksela, 27 czerwca 2014 r.
(OR. en)

EUCO 79/14

CO EUR 4
CONCL 2

PISMO PRZEWODNIE

Od :	Sekretariat Generalny Rady
Do :	Delegacje
Dotyczy :	**RADA EUROPEJSKA** **26–27 CZERWCA 2014 r.** **KONKLUZJE**

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady Europejskiej (26–27 czerwca 2014 r.)

Rada Europejska uzgodniła, że zaproponuje Parlamentowi Europejskiemu Jeana-Claude'a Junckera jako kandydata na przewodniczącego Komisji Europejskiej. W tym kontekście uzgodniła strategiczny program kluczowych priorytetów na najbliższe pięć lat. Zachęciła instytucje UE i państwa członkowskie do pełnego wdrożenia tych priorytetów w ich pracach.

Rada Europejska określiła strategiczne wytyczne dotyczące planowania ustawodawczego i operacyjnego na nadchodzące lata w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (zob. rozdział I poniżej), a także odniosła się do pewnych pokrewnych kwestii horyzontalnych. Zakończyła europejski semestr 2014 i zaapelowała o dodatkowe wysiłki na rzecz zwiększenia potencjału Europy w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia dalszych miejsc pracy. Rada Europejska zapoznała się ze stanem prac mających doprowadzić do przyjęcia w październiku ostatecznej decyzji w sprawie nowych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i poparła bezzwłoczne wdrożenie pakietu najpilniejszych środków służących wzmocnieniu odporności Europy i zwiększeniu jej bezpieczeństwa energetycznego. W ramach przygotowań do październikowego posiedzenia Rady Europejskiej Rada została poproszona o dalsze analizowanie innych średnio- i długoterminowych środków zwiększających bezpieczeństwo energetyczne UE.

Rada Europejska z zadowoleniem odnotowała podpisanie układów o stowarzyszeniu obejmujących pogłębione i kompleksowe strefy wolnego handlu między Unią Europejską a Gruzją oraz Republiką Mołdawii, a także podpisanie pozostałej części układu o stowarzyszeniu oraz o pogłębionej i kompleksowej strefie wolnego handlu między Unią Europejską a Ukrainą.

I. WOLNOŚĆ, BEZPIECZEŃSTWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ

1. Jednym z najważniejszych celów Unii jest stworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych i z pełnym poszanowaniem praw podstawowych. Aby to osiągnąć, należy podjąć spójne środki z zakresu polityki w odniesieniu do azylu, imigracji, granic, współpracy policyjnej i sądowej, zgodnie z Traktatami i odpowiednimi protokołami do nich.

2. Wszystkie wymiary Europy, która chroni swoich obywateli i zapewnia ludziom w Unii i poza nią skuteczne prawa, są z sobą powiązane. Sukces lub niepowodzenie w danej dziedzinie zależą od wyników działania na innych polach, jak również od synergii z pokrewnymi obszarami polityki. Odpowiedzi na wiele wyzwań w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości należy szukać w stosunkach z państwami trzecimi, co wymaga zacieśnienia związków między wewnętrznymi a zewnętrznymi politykami UE. Musi to znaleźć odzwierciedlenie we współpracy między instytucjami i organami UE.

3. Ogólną kwestią priorytetową jest obecnie konsekwentne transponowanie, skuteczne wdrażanie i konsolidowanie istniejących instrumentów prawnych i środków z zakresu polityki w oparciu o poprzednie programy. Intensyfikacja współpracy operacyjnej, przy wykorzystaniu potencjału innowacji w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych, zwiększanie roli poszczególnych agencji UE i zapewnianie strategicznego wykorzystywania środków finansowych UE będą mieć pod tym względem kapitalne znaczenie.

4. Dalszy rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w najbliższych latach będzie bezwzględnie wymagał zapewnienia ochrony i promowania praw podstawowych, w tym ochrony danych; jednocześnie trzeba będzie się odnieść do kwestii bezpieczeństwa, również w stosunkach z państwami trzecimi, oraz przyjąć do 2015 r. solidne ogólne ramy UE w zakresie ochrony danych.

5. Stojąc przed takimi wyzwaniami, jak brak stabilności w wielu częściach świata oraz ogólnoświatowe i europejskie tendencje demograficzne, Unia potrzebuje skutecznej i dobrze zarządzanej polityki w odniesieniu do migracji, azylu i granic, kierującej się traktatowymi zasadami solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, zgodnie z art. 80 TFUE i przy jego skutecznym wykonaniu. Potrzebne jest kompleksowe podejście optymalizujące korzyści wynikające z legalnej migracji i zapewniające ochronę potrzebującym, a jednocześnie umożliwiające zdecydowane postępowanie wobec nielegalnej migracji i efektywne zarządzanie zewnętrznymi granicami UE.

6. Aby nadal przyciągać osoby utalentowane i wykwalifikowane, Europa musi opracować strategie służące maksymalizacji szans na legalną migrację poprzez spójne i skuteczne przepisy; strategie te miałyby także opierać się na wnioskach z dialogu z przedsiębiorcami i partnerami społecznymi. Unia powinna także wspierać wysiłki państw członkowskich na rzecz realizowania aktywnych polityk integracyjnych, które sprzyjają spójności społecznej i dynamizują gospodarkę.

7. Zaangażowanie Unii na rzecz ochrony międzynarodowej wymaga mocnej europejskiej polityki azylowej opartej na solidarności i odpowiedzialności. Pełna transpozycja i skuteczne wprowadzenie w życie wspólnego europejskiego systemu azylowego jest absolutnym priorytetem. Skutkiem tych działań powinny być wysokie wspólne standardy i zacieśnienie współpracy, co stworzy równe warunki działania, w których osoby ubiegające się o azyl będą korzystać w całej Unii z tych samych gwarancji procesowych i takiej samej ochrony. Jednocześnie należy wzmocnić rolę Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), w szczególności przez propagowanie jednolitego stosowania dorobku prawnego. Zbliżenie praktyk doprowadzi do zwiększenia wzajemnego zaufania i umożliwi podjęcie kolejnych kroków w przyszłości.

8. Zajęcie się pierwotnymi przyczynami nielegalnych przepływów migracyjnych stanowi bardzo ważny aspekt polityki migracyjnej UE. Wraz z zapobieganiem nielegalnej migracji i działaniami wobec niej pomoże uniknąć śmierci migrantów podejmujących ryzykowne wyprawy. Trwałe rozwiązanie można wypracować tylko przez zintensyfikowanie współpracy z krajami pochodzenia i krajami tranzytu, w tym poprzez pomoc w zwiększaniu ich zdolności w zakresie zarządzania migracjami i granicami. Polityki migracyjne muszą stać się o wiele mocniejszą integralną częścią polityki zewnętrznej i polityki rozwojowej Unii, w których stosuje się zasadę „więcej za więcej” i wykorzystuje globalne podejście do kwestii migracji i mobilności. W centrum uwagi powinny znaleźć się następujące kwestie:

   - wzmocnienie i rozszerzenie regionalnych programów ochrony, zwłaszcza w pobliżu regionów pochodzenia, w ścisłej współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (Biurem UNHCR); zwiększenie wkładu w globalne działania w zakresie przesiedleń, w szczególności w obliczu przedłużającego się kryzysu w Syrii;

   - bardziej zdecydowane zajęcie się problemem przemytu ludzi i handlu ludźmi, ze szczególnym uwzględnieniem krajów i szlaków o znaczeniu priorytetowym.

   - ustanowienie skutecznej wspólnej polityki powrotowej i egzekwowanie obowiązków readmisyjnych określonych w umowach z państwami trzecimi;

   - pełna realizacja działań określonych przez Śródziemnomorską Grupę Zadaniową.

9. Strefa Schengen, umożliwiająca ludziom podróżowanie bez kontroli na granicach wewnętrznych, oraz coraz większa liczba osób przybywających do UE wymagają efektywnego zarządzania wspólnymi granicami zewnętrznymi UE w celu zapewnienia skutecznej ochrony. Unia musi uruchomić wszystkie narzędzia, którymi dysponuje, by wesprzeć państwa członkowskie w realizacji ich zadania. W tym celu:

   - należy zmodernizować zintegrowane zarządzanie granicami zewnętrznymi w sposób racjonalny pod względem kosztów, tak aby zapewnić inteligentne zarządzanie granicami z wykorzystaniem systemu wjazdu/wyjazdu oraz programu rejestrowania podróżnych i przy wsparciu nowej agencji ds. wielkoskalowych systemów informatycznych (eu-LISA);

   - agencja Frontex, jako instrument europejskiej solidarności w dziedzinie zarządzania granicami, powinna zintensyfikować swoją pomoc operacyjną – w szczególności by wspierać państwa członkowskie borykające się ze znaczną presją na granicach zewnętrznych – i zwiększyć swoją zdolność reagowania na szybkie zmiany w przepływach migracyjnych, w pełni wykorzystując przy tym nowy europejski system nadzorowania granic (Eurosur);

   - w kontekście długoterminowego rozwoju agencji Frontex należy zbadać możliwość utworzenia europejskiego systemu straży granicznych w celu zwiększenia zdolności w zakresie kontroli i nadzoru na naszych granicach zewnętrznych.

   Jednocześnie trzeba unowocześnić wspólną politykę wizową przez ułatwienie legalnego podróżowania i wzmocnienie lokalnej konsularnej współpracy schengeńskiej, utrzymując przy tym wysoki poziom bezpieczeństwa i wprowadzając w życie nowy system zarządzania strefą Schengen.

10. Konieczne jest zagwarantowanie obywatelom Europy rzeczywistej przestrzeni bezpieczeństwa dzięki operacyjnej współpracy policji i dzięki zapobieganiu poważnej i zorganizowanej przestępczości, w tym handlowi ludźmi i przemytowi ludzi oraz korupcji, jak również zwalczaniu tych zjawisk. Potrzebna jest jednocześnie skuteczna polityka UE w zakresie zwalczania terroryzmu, która sprawi, że wszystkie zainteresowane podmioty podejmą ścisłą współpracę, i która połączy wewnętrzne i zewnętrzne aspekty walki z terroryzmem. W tym kontekście Rada Europejska potwierdza znaczenie roli, jaką odgrywa Koordynator UE ds. Zwalczania Terroryzmu. Walcząc z przestępczością i terroryzmem, Unia powinna wspierać organy krajowe przez uruchamianie wszystkich instrumentów współpracy sądowej i policyjnej, a Europol i Eurojust powinny odgrywać wzmocnioną rolę koordynującą; w tym celu Unia powinna podjąć m.in. poniższe działania:

- dokonać przeglądu i aktualizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego do połowy 2015 r.
- usprawnić transgraniczną wymianę informacji, w tym na temat danych z rejestrów karnych;
- kontynuować prace nad kompleksowym podejściem do bezpieczeństwa cybernetycznego i cyberprzestępczości;
- zapobiegać radykalizacji i ekstremizmowi oraz podjąć działania w celu zajęcia się zjawiskiem zagranicznych bojowników, w tym przez skuteczne stosowanie istniejących instrumentów prawnych do ogólnounijnego alarmowania oraz rozwijanie instrumentów, takich jak unijny system danych dotyczących przelotu pasażera.

11. Sprawne funkcjonowanie prawdziwej europejskiej przestrzeni sprawiedliwości z poszanowaniem różnych systemów i tradycji prawnych istniejących w poszczególnych państwach członkowskich ma wielkie znaczenie dla UE. W tym względzie należy nadal umacniać wzajemne zaufanie w odniesieniu do swoich systemów wymiaru sprawiedliwości. Skuteczna europejska polityka w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości przyczyni się do wzrostu gospodarczego przez wspieranie przedsiębiorstw i konsumentów w korzystaniu z wiarygodnego otoczenia biznesowego w ramach rynku wewnętrznego. Potrzebne są dalsze działania, aby:

- propagować spójność i jasność prawodawstwa UE w odniesieniu do obywateli i przedsiębiorstw;
- uprościć dostęp do wymiaru sprawiedliwości; propagować skuteczne środki prawne oraz wykorzystywać innowacje technologiczne, w tym korzystanie z e-sprawiedliwości;

- podejmować dalsze starania na rzecz wzmocnienia praw osób oskarżonych i podejrzanych w postępowaniach karnych;

- przeanalizować wzmocnienie praw osób, zwłaszcza dzieci, w postępowaniach w celu ułatwienia egzekwowania wyroków w dziedzinie prawa rodzinnego oraz w sprawach cywilnych i handlowych mających skutki transgraniczne;

- wzmocnić ochronę ofiar;

- poczynić postęp we wzajemnym uznawaniu decyzji i wyroków w sprawach cywilnych i karnych;

- zintensyfikować wymianę informacji między organami państw członkowskich;

- zwalczać nieuczciwe praktyki i eliminować szkody dla budżetu UE, w tym przez poczynienie postępów w negocjacjach dotyczących Prokuratury Europejskiej;

- ułatwiać działania transgraniczne i współpracę operacyjną;

- zintensyfikować szkolenia dla praktyków;

- wykorzystywać wiedzę fachową, którą dysponują stosowne agencje UE, takie jak Eurojust i Agencja Praw Podstawowych.

12. Należy chronić – również przed ewentualnym niewłaściwym wykorzystaniem lub nieuczciwymi roszczeniami – prawo obywateli UE do swobodnego przemieszczania się oraz pobytu i pracy w innych państwach członkowskich, które to prawo jest jedną z podstawowych wolności Unii Europejskiej.

13. Rada Europejska wzywa instytucje UE i państwa członkowskie, by zapewniły podjęcie właściwych działań ustawodawczych i operacyjnych w następstwie tych wytycznych; w 2017 r. przeprowadzi stosowny przegląd śródokresowy.

II. WZROST GOSPODARCZY, KONKURENCYJNOŚĆ I ZATRUDNIENIE

A. EUROPEJSKI SEMESTR

14. Odnotowywane ostatnio oznaki ożywienia gospodarczego napawają optymizmem i pokazują, że wspólne wysiłki państw członkowskich i instytucji UE przynoszą rezultaty. Zaczyna powracać wzrost gospodarczy, odnotowano też delikatny wzrost zatrudnienia, chociaż w wielu częściach Europy bezrobocie – w szczególności bezrobocie młodzieży – nadal utrzymuje się na bezprecedensowym, niedopuszczalnym poziomie. Poważne obawy nadal budzą ubóstwo i wykluczenie społeczne.

15. Dzięki podejmowanym przez państwa członkowskie staraniom poczyniono postępy w korygowaniu zakłóceń równowagi makroekonomicznej, a stan finansów publicznych wciąż się poprawia. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje uchylenie procedur nadmiernego deficytu w stosunku do kilku państw członkowskich. Należy wykorzystać zawarte w obecnych ramach fiskalnych UE możliwości równoważenia dyscypliny budżetowej z potrzebą wspierania wzrostu. Zważywszy na uporczywie wysoki poziom długu publicznego i bezrobocia oraz słaby wzrost nominalnego PKB, a także wyzwania, jakimi są starzenie się społeczeństwa i wspieranie tworzenia miejsc pracy, szczególnie przeznaczonych dla młodzieży, należy kontynuować konsolidację fiskalną w sposób prowzrostowy i zróżnicowany. Trzeba też potraktować ze szczególną uwagą reformy strukturalne sprzyjające wzrostowi i poprawiające stabilność finansów publicznych, w tym poprzez odpowiednią ocenę środków polityki budżetowej i reform strukturalnych, przy jak najlepszym wykorzystaniu elastyczności, która stanowi integralny element zasad określonych w obowiązującym pakcie stabilności i wzrostu. W związku z tym Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania unijnych ram zarządzania do dnia 14 grudnia 2014 r., jak przewidziano w prawodawstwie unijnym („sześciopak” i „dwupak”).

16. Ożywienie gospodarcze jest nadal niestabilne i nierówne; należy w związku z tym kontynuować i intensyfikować działania na rzecz wdrożenia reform strukturalnych sprzyjających wzrostowi, aby zwiększyć potencjał Europy w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia liczniejszych i lepszych miejsc pracy. Trzeba nasilić działania w celu zmniejszenia klina podatkowego w odniesieniu do pracy, zreformować rynki produktów i usług oraz administrację publiczną, polepszyć otoczenie biznesowe i środowisko badań, rozwoju i innowacji, ułatwić dostęp do finansowania, usprawnić funkcjonowanie sektorów sieciowych, a także zreformować systemy edukacji.

17. W tym kontekście Rada Europejska ogólnie zatwierdziła zalecenia dla poszczególnych krajów, kończąc w ten sposób europejski semestr 2014. Realizacja tych zaleceń ma kluczowe znaczenie dla przyśpieszenia wzrostu gospodarczego. Opierając się na zasadach samoodpowiedzialności krajowej i dialogu społecznego, państwa członkowskie powinny stosować się do tych zaleceń podczas podejmowania przyszłych decyzji w sprawie budżetów, reform strukturalnych oraz polityki zatrudnienia i polityki społecznej. Rada i Komisja będą nadal monitorować realizację zaleceń dla poszczególnych krajów i w razie potrzeby podejmą stosowne działania.

Sprawność regulacyjna

18. Rada Europejska dokonała – na podstawie komunikatu Komisji – przeglądu postępów w dziedzinie sprawności i wydajności regulacyjnej. Komisja, pozostałe instytucje UE i państwa członkowskie poczyniły istotne postępy w realizacji programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT), dzięki czemu udało się faktycznie zmniejszyć obciążenie regulacyjne. Rada Europejska uznaje, że sprawność regulacyjna powinna pozostać jednym z priorytetów w ramach prac instytucji. Wymaga to stanowczego zaangażowania na rzecz upraszczania przepisów i zmniejszania obciążenia w pracach ustawodawczych i lepszego wykorzystywania oceny skutków i oceny *ex post* na wszystkich etapach cyklu ustawodawczego, na szczeblu UE i krajowym.

19. Środki w zakresie sprawności regulacyjnej na szczeblu europejskim powinny zostać uzupełnione inicjatywami na rzecz sprawności regulacyjnej podejmowanymi przez państwa członkowskie. W związku z tym przy wdrażaniu prawodawstwa UE państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystywać przepisy dotyczące elastyczności ram regulacyjnych, z korzyścią dla małych i średnich przedsiębiorstw.

20. Rada Europejska wzywa Radę do rozpoczęcia szczegółowej analizy komunikatu Komisji. Komisja, pozostałe instytucje UE oraz państwa członkowskie zachęcane są do dalszego realizowania programu REFIT w sposób ambitny, przy uwzględnieniu ochrony konsumentów i pracowników, a także zagadnień dotyczących zdrowia i środowiska.

B. KLIMAT I ENERGIA

21. Rada Europejska zapoznała się ze stanem prac mających doprowadzić do podjęcia w październiku ostatecznej decyzji w sprawie ram klimatyczno-energetycznych do roku 2030, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z marca 2014 r. W tym kontekście podkreśliła znaczenie szybkiego opracowania kluczowych elementów tych ram i oczekuje w szczególności przeglądu dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, który Komisja ma przedstawić do lipca, a także określenia miejsca efektywności energetycznej w ramach klimatyczno-energetycznych do roku 2030. Potwierdza znaczenie szczytu klimatycznego ONZ, który ma się odbyć we wrześniu 2014 r., i stwierdza, że szczegółowy cel UE na rok 2030 w zakresie zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych będzie w pełni dostosowany do uzgodnionego ambitnego celu UE na rok 2050.

22. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła opracowaną przez Komisję europejską strategię bezpieczeństwa energetycznego i przeprowadziła na tej podstawie pierwszą dyskusję. Strategia ta jest ściśle związana z ramami polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030. Rada Europejska wzywa do podjęcia wzmożonych wysiłków w celu zmniejszenia dużego uzależnienia energetycznego Europy i popiera bezzwłoczne wdrożenie pakietu najpilniejszych środków służących wzmocnieniu odporności Europy i zwiększeniu jej bezpieczeństwa energetycznego w krótkiej perspektywie, przed zimą na przełomie lat 2014 i 2015. Zgadza się w szczególności co do tego, że:

- w świetle oceny zagrożenia w postaci krótkotrwałych zakłóceń dostaw istniejące mechanizmy awaryjne i solidarnościowe, w tym magazynowanie gazu, infrastruktura awaryjna i przepływy zwrotne, zostaną wzmocnione, tak aby można było zająć się tym zagrożeniem przede wszystkim w najbardziej narażonych państwach członkowskich;

- z myślą o zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego UE należy realizować stosowne inwestycje w infrastrukturę energetyczną, w tym inwestycje z udziałem państw trzecich, przestrzegając przy tym wszystkich unijnych przepisów dotyczących rynku wewnętrznego i konkurencji, które to przepisy trzeba konsekwentnie egzekwować;

- UE będzie współdziałać ze swoimi międzynarodowymi partnerami w celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia zakłóceń dostaw energii;

- należy wzmocnić Wspólnotę Energetyczną, której celem jest rozszerzenie dorobku prawnego UE w dziedzinie energii na kraje objęte procesem rozszerzeniem oraz europejską polityką sąsiedztwa, tak aby zapewnić stosowanie tego dorobku we wspomnianych krajach.

W ramach przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w październiku Rada Europejska zwróciła się do Rady o dalsze analizowanie innych średnio- i długoterminowych środków zwiększających bezpieczeństwo energetyczne UE, w oparciu o europejską strategię bezpieczeństwa energetycznego opracowaną przez Komisję. Rada Europejska podkreśliła znaczenie efektywności energetycznej, dalszego rozwoju produkcji rodzimej, dalszego wdrażania i integrowania europejskiego rynku energii w oparciu o podejście regionalne, o zwiększanie przejrzystości na rynku gazu i o wspieranie powstawania brakującej infrastruktury, tak by do 2015 r. położyć kres wszelkim przypadkom izolacji państw członkowskich od europejskich sieci gazowych i elektrycznych. Zgodnie z celem, jakim jest ukończenie tworzenia europejskiego rynku energii przed końcem 2014 r. należy rozbudować połączenia międzysystemowe, w tym poprzez dalsze analizowanie nowego celu w zakresie realizacji połączeń międzysystemowych zaproponowanego przez Komisję.

23. Rada Europejska podejmie – nie później niż w październiku 2014 r. – ostateczną decyzję w sprawie nowych ram polityki klimatyczno-energetycznej, w tym w sprawie dalszych środków służących zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego Europy oraz szczegółowych celów w zakresie realizacji połączeń międzysystemowych do roku 2030. Zmobilizowane zostaną wszystkie siły, aby dotrzymać tego uzgodnionego terminu.

24. Rada Europejska popiera także rzymską inicjatywę energetyczną grupy G-7, która zakłada realizację polityk prowadzących do stworzenia bardziej konkurencyjnego, zdywersyfikowanego i wytrzymałego systemu energetycznego o zmniejszonej emisji gazów cieplarnianych poprzez promowanie korzystania z bezpiecznych i zrównoważonych technologii.

III. KOLEJNA KADENCJA INSTYTUCJI UE

25. Rada Europejska przyjęła decyzję w sprawie przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu Jeana-Claude'a Junckera jako kandydata na stanowisko przewodniczącego Komisji Europejskiej. Przewodniczący Rady Europejskiej przeprowadzi konsultacje z myślą o innych mianowaniach.

26. Uzgodniła przedstawiony w załączniku strategiczny program Unii. Zachęca instytucje UE i państwa członkowskie do pełnego wdrożenia tych priorytetów w ich pracach. Program ten będzie również przyświecał instytucjom w programowaniu rocznym i wieloletnim oraz w planowaniu ustawodawczym; powinny one planować swoje prace zgodnie z nim. Rada Europejska zapewni regularne monitorowanie realizacji tych priorytetów strategicznych.

27. Zjednoczone Królestwo zgłosiło wątpliwości związane z przyszłym rozwojem UE. Kwestie te trzeba będzie podjąć.

    W tym kontekście Rada Europejska odnotowała, że pojęcie „coraz ściślejszego związku" pozwala na podążanie przez różne kraje różnymi ścieżkami integracji: te, które chcą pogłębiać integrację, mogą to czynić, ale należy przy tym uszanować wolę tych, które nie chcą takiego pogłębienia.

    Po tym jak utworzona zostanie nowa Komisja Europejska, Rada Europejska rozważy, w jaki sposób powinien przebiegać proces mianowania przewodniczącego Komisji Europejskiej w przyszłości, z poszanowaniem traktatów europejskich.

IV. INNE PUNKTY

28. Rada Europejska wyraziła uznanie dla Litwy w związku z osiągnięciem przez ten kraj konwergencji dzięki racjonalnej polityce gospodarczej, fiskalnej i finansowej oraz z zadowoleniem przyjęła spełnienie przez Litwę wszystkich zawartych w Traktacie kryteriów konwergencji. Zatwierdziła propozycję Komisji, by Litwa przyjęła euro z dniem 1 stycznia 2015 r.

Ukraina

29. Przywołując oświadczenia szefów państw i rządów w sprawie Ukrainy z 6 marca i 27 maja, konkluzje Rady Europejskiej z 21 marca oraz konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Ukrainy z 23 czerwca, Rada Europejska wyraża poparcie dla planu pokojowego, który prezydent Petro Poroszenko ogłosił w zeszłym tygodniu. Odnotowuje oświadczenie prezydenta Rosji, w którym poparł on ten plan pokojowy co do zasady, oraz decyzję Rady Federacji o wycofaniu upoważnienia udzielonego siłom rosyjskim do podejmowania interwencji wojskowych na Ukrainie.

30. Rada Europejska wyraża ubolewanie w związku z tym, że zawieszenie broni, które jest respektowane przez władze Ukrainy, nie doprowadziło jednak do całkowitego zaniechania wrogich działań wojskowych. Apeluje zatem do wszystkich stron, by szczerze zaangażowały się w realizację planu pokojowego oraz przypieczętowały faktyczne ustanie działań wojskowych. Stanowczo wzywa Federację Rosyjską do aktywnego wykorzystania swoich wpływów wśród nielegalnie uzbrojonych grup oraz położenia kresu przepływowi uzbrojenia przez granicę i przedostawaniu się przez nią bojowników, tak aby można było szybko osiągnąć widoczne rezultaty deeskalacji. Rada Europejska popiera monitorowanie realizacji planu pokojowego przez OBWE, jak również rolę, jaką organizacja ta odgrywa we wspieraniu zawieszenia broni i wprowadzenia skutecznej kontroli granicznej.

31. Rada Europejska potwierdza, że jest zdecydowana udzielać wsparcia stabilizacji gospodarczej na Ukrainie; z aprobatą przyjmuje także dwie dokonane niedawno przez Komisję znaczne wypłaty środków wynoszące łącznie 750 mln EUR w ramach umowy na rzecz budowania państwowości i pomocy makrofinansowej. W tym kontekście Rada Europejska oczekuje na posiedzenie koordynacyjne darczyńców na wysokim szczeblu poświęcone Ukrainie, które odbędzie się w Brukseli 8 lipca.

32. W następstwie swoich konkluzji z marca oraz decyzji o nieuznawaniu bezprawnej aneksji Krymu i Sewastopola Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje prace, które podjęła Komisja w celu urzeczywistnienia tej polityki i decyzji o zakazie przywozu z Krymu i Sewastopola towarów nieposiadających ukraińskiego świadectwa pochodzenia.

33. Rada Europejska przypomina, że Komisja Europejska, ESDZ i państwa członkowskie – zgodnie z postulatem zgłoszonym przez Radę Europejską w marcu – prowadzą prace przygotowawcze nad ukierunkowanymi środkami, tak aby bezzwłocznie można było podjąć dalsze kroki. W związku z tym Rada Europejska spodziewa się, że do poniedziałku 30 czerwca zostaną podjęte następujące działania:

- porozumienie w sprawie mechanizmu weryfikacji, monitorowanego przez OBWE, prowadzące do zawieszenia broni i skutecznej kontroli granic;
- przywrócenie władzom Ukrainy trzech przejść granicznych (Izwaryne, Dołżańskie, Czerwonopartyzańsk);
- uwolnienie zakładników, w tym wszystkich obserwatorów OBWE;
- rozpoczęcie szeroko zakrojonych negocjacji w sprawie realizacji planu pokojowego, który przedstawił prezydent Petro Poroszenko.

Rada oceni sytuację oraz – w razie konieczności – podejmie konieczne decyzje. Rada Europejska podkreśla swoje zobowiązanie do zwołania – w każdej chwili – kolejnego posiedzenia w celu podjęcia decyzji dotyczących dalszych poważnych środków ograniczających.

****

34. Rada Europejska zatwierdziła konkluzje Rady z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie Albanii.

ZAŁĄCZNIK I

STRATEGICZNY PROGRAM UNII W OKRESIE ZMIAN

Tegoroczne majowe wybory do Parlamentu Europejskiego otwierają nowy cykl legislacyjny. Ten moment politycznej zmiany przypada dokładnie na czas, gdy nasze kraje wydobywają się z wieloletniego kryzysu gospodarczego i gdy rośnie rozczarowanie polityką. To właściwa chwila, by określić, na czym – według nas – powinna się skupić Unia i jak powinna działać.

Rada Europejska uzgodniła dziś pięć nadrzędnych priorytetów, które będą przyświecać pracom Unii Europejskiej przez najbliższych pięć lat: silniejsze gospodarki z większą liczbą miejsc pracy; społeczeństwa zdolne dawać podmiotowość i chronić; bezpieczna przyszłość energetyczna i klimatyczna; wiarygodny obszar podstawowych wolności; skuteczne wspólne działania w świecie.

Działania w tych obszarach są nieodzowne z uwagi na ważne wyzwania, przed którymi stoją nasze społeczeństwa. Choć ożywienie gospodarcze w Europie nabiera tempa, wciąż bardzo niepokoi nas bezrobocie, zwłaszcza wśród osób młodych. Rosną także nierówności. Tymczasem światowa gospodarka szybko się zmienia. W erze cyfrowej wyścig o innowacje, umiejętności i rynki zmusza wszystkie nasze kraje do dalekowzroczności i elastyczności, by mogły się dobrze rozwijać. Poważnymi wzywaniami są: niedobór zasobów naturalnych, koszt energii oraz skutki zmiany klimatu; słabą stroną Europy jest jej obecna zależność energetyczna. Na całym świecie niepokój budzą radykalizacja i ekstremizm. Geopolityczna stabilność u naszych granic nie jest dana raz na zawsze. Wyzwaniem są tendencje demograficzne: starzenie się ludności, które stawia pod dodatkową presją nasze systemy socjalne, oraz nielegalne przepływy migracyjne, które wymagają wspólnych reakcji i zgodnych działań.

W związku z powyższym najważniejszym celem prac Unii w najbliższych latach musi być wyposażanie naszych społeczeństw na przyszłość i budowanie zaufania.

Kraje Europy mają niepowtarzalną szansę kształtowania zmian: indywidualnie, ale i zbiorowo – jako Unia. Nasza różnorodność jest atutem, nasza jedność – siłą. W naszej Unii współistnieją różne stopnie współpracy i integracji. Nasza polityka rozszerzenia nadal sprzyja demokracji i dobrobytowi.

W myśl zasady pomocniczości i zasady proporcjonalności Unia musi skoncentrować swoje działania na dziedzinach, w których faktycznie daje to największe efekty. Powinna powstrzymać się od podejmowania działań, gdy państwa członkowskie są w stanie zrealizować te same cele skuteczniej. Wiarygodność Unii zależy od tego, czy będzie potrafiła zadbać o odpowiednie wprowadzanie w życie podjętych decyzji i wywiązywanie się ze zobowiązań. Wymaga to silnych i wiarygodnych instytucji; korzyści przy tym przyniesie także ściślejsze zaangażowanie parlamentów narodowych. Przede wszystkim należy położyć nacisk na konkretne rezultaty – w pięciu poniższych dziedzinach.

1. Unia pracy, wzrostu i konkurencyjności

Nasze kraje wychodzą właśnie z najgłębszego kryzysu gospodarczego w tym pokoleniu. Widzimy, że wysiłki i reformy przynoszą skutek. Nie jest to jednak powrót do dawnych dobrych czasów. Wciąż utrzymują się istotne trudności: powolny wzrost, wysokie bezrobocie, niedostateczne inwestycje publiczne i prywatne, zakłócenia równowagi makroekonomicznej, dług publiczny oraz brak konkurencyjności. Respektujemy założenia paktu stabilności i wzrostu. Wszystkie nasze gospodarki muszą kontynuować realizację reform strukturalnych. Wyraźnie widać, że nasza wspólna siła zależy od powodzenia każdego kraju z osobna. To dlatego Unia potrzebuje odważnych działań, by wspierać wzrost, zwiększać inwestycje, tworzyć liczniejsze i lepsze miejsca pracy oraz zachęcać do reform na rzecz konkurencyjności. Wymaga to również najlepszego wykorzystania elastyczności będącej integralnym elementem obowiązujących zasad paktu stabilności i wzrostu. Zbliżający się przegląd strategii „Europa 2020” będzie dobrą okazja ku temu, by w pełni dostosować ją do niniejszego programu strategicznego.

Dlatego wyznaczamy Unii na najbliższych pięć lat następujące priorytety:

- **w pełni wykorzystać potencjał jednolitego rynku we wszystkich jego wymiarach**: urzeczywistniając wewnętrzny rynek produktów i usług; urzeczywistniając do 2015 r. jednolity rynek cyfrowy;

- **promować klimat przedsiębiorczości i tworzenia miejsc pracy**, zwłaszcza z myślą o małych i średnich firmach: ułatwiając dostęp do finansowania i inwestycji; zapewniając odporniejsze uregulowania finansowe; poprawiając funkcjonowanie rynków pracy oraz zmniejszając opodatkowanie pracy; redukując niepotrzebne obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów w ukierunkowany sposób, przy poszanowaniu ochrony konsumentów i pracowników oraz problematyki zdrowia i ochrony środowiska;

- **inwestować i przygotowywać nasze gospodarki na przyszłość**: podejmując kwestię zaległych potrzeb inwestycyjnych w dziedzinie infrastruktury transportowej, energetycznej i telekomunikacyjnej oraz w dziedzinie efektywności energetycznej, innowacji i badań, umiejętności, edukacji i innowacyjności; w pełni wykorzystując unijne fundusze strukturalne; wykorzystując właściwą kombinację środków prywatnych i publicznych oraz ułatwiając inwestycje długoterminowe; wykorzystując i rozwijając instrumenty finansowe, takie jak instrumenty Europejskiego Banku Inwestycyjnego, w szczególności w przypadku projektów długoterminowych; zapewniając właściwe ramy regulacyjne dla inwestycji długoterminowych;

- **zwiększyć globalną atrakcyjność Unii** jako miejsca produkcji i inwestycji, o silnej i konkurencyjnej bazie przemysłowej oraz kwitnącym rolnictwie, a także zakończyć do 2015 r. negocjacje w sprawie umów o handlu międzynarodowym – w duchu wspólnych, wzajemnych korzyści i przejrzystości – w tym w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego;

- **uczynić z unii gospodarczej i walutowej solidniejszy i odporniejszy czynnik stabilności i wzrostu**: z silniejszym systemem zarządzania strefą euro oraz silniejszą koordynacją polityk gospodarczych, większą konwergencją i solidarnością, przy poszanowaniu integralności rynku wewnętrznego i przy zachowaniu przejrzystości i otwartości na kraje UE spoza strefy euro.

2. Unia dająca podmiotowość wszystkim obywatelom i chroniąca ich

Europejczycy korzystają z możliwości, jakie dają zintegrowane gospodarki o otwartych granicach, ale korzyści nie zawsze są dla wszystkich od razu odczuwalne. Wielu doświadcza lub obawia się ubóstwa i wykluczenia społecznego. Unia musi kontynuować działania, w których się sprawdza, i otwierać wciąż nowe możliwości, ale musi także być postrzegana i odbierana jako źródło ochrony. Ludzie oczekują, że Europa będzie bronić ich interesów i odpierać zagrożenia, ale także szanować ich tożsamość i poczucie przynależności. Unia musi być silniejsza na zewnątrz, a bardziej troskliwa wewnątrz.

Dlatego respektując kompetencje państw członkowskich, które odpowiadają za własne systemy socjalne, wyznaczamy Unii na najbliższych pięć lat w tej dziedzinie następujące priorytety:

- **pomóc rozwijać umiejętności, uwalniać talenty oraz tworzyć szanse życiowe dla wszystkich:** intensyfikując walkę z bezrobociem wśród młodych ludzi, zwłaszcza tych, którzy przestali się uczyć, pracować albo szkolić; propagując właściwe umiejętności w kontekście nowoczesnej gospodarki i uczenia się przez całe życie; ułatwiając mobilność pracowników, zwłaszcza w dziedzinach, w których stale odnotowuje się problemy z obsadzeniem miejsc pracy lub w których umiejętności nie są dopasowane do potrzeb; chroniąc jedną z czterech podstawowych wolności Unii – prawo wszystkich obywateli UE do swobodnego przemieszczania się oraz zamieszkiwania i podejmowania pracy w innych państwach członkowskich – m.in. przed ewentualnym niewłaściwym wykorzystaniem czy nieuczciwymi roszczeniami;

- **zagwarantować uczciwość:** zwalczając oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania, tak by wszyscy wnosili swój sprawiedliwy wkład;

- **pomóc wyposażyć wszystkie nasze społeczeństwa w zabezpieczenia towarzyszące zmianom oraz cofnąć nierówności**: za pomocą wydajnych, sprawiedliwych i perspektywicznych systemów zabezpieczenia społecznego; inwestowanie w kapitał ludzki i tkankę społeczną faktycznie jest także kluczowe dla długoterminowej perspektywy dobrej koniunktury w europejskiej gospodarce.

3. Ku unii energetycznej z przyszłościową polityką klimatyczną

Sytuacja geopolityczna, światowa konkurencja w dziedzinie energii oraz skutki zmiany klimatu powodują, że musimy przemyśleć naszą strategię energetyczno-klimatyczną. Nie możemy pozwolić, by Europa była w tak dużym stopniu uzależniona od importu paliw i gazu. Aby w pełni zapanować nad naszą przyszłością energetyczną, chcemy stworzyć unię energetyczną mającą zapewnić przystępną, pewną i zrównoważoną energię. Efektywność energetyczna jest sprawą zasadniczą, ponieważ najtańszą i najczystszą energią jest ta, której się nie zużywa.

W związku z tym wyzwaniem w najbliższych pięciu latach nasza polityka energetyczna i klimatyczna musi się skupić na:

- **przystępnej energii** dla przedsiębiorstw i obywateli: poprzez ograniczanie popytu na energię dzięki zwiększonej efektywności energetycznej; poprzez urzeczywistnienie zintegrowanego rynku energii; poprzez poszukiwanie sposobów zwiększania unijnej siły przetargowej; poprzez zwiększenie przejrzystości na rynku gazu; poprzez stymulowanie badań, rozwoju i europejskiej bazy przemysłowej w dziedzinie energii;

- **pewnej energii** dla wszystkich naszych krajów: poprzez przyspieszenie dywersyfikacji dostaw energii i dróg dostaw energii, w tym dzięki odnawialnym, bezpiecznym i zrównoważonym oraz innym lokalnym źródłom energii jako sposobowi redukowania zależności energetycznej, w szczególności od jednego źródła lub od jednego dostawcy; poprzez tworzenie niezbędnej infrastruktury, takiej jak połączenia międzysystemowe; poprzez zapewnienie podmiotom prywatnym i publicznym właściwych ram planowania, tak by mogły podejmować decyzje o inwestycjach średnio- i długoterminowych;

- **zielonej energii**: poprzez dalsze przewodzenie walce z globalnym ociepleniem – przed posiedzeniem ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP 2015) w Paryżu i później – w tym poprzez ustalenie ambitnych celów na 2030 r., w pełni zgodnych z zaaprobowanym celem UE na 2050 r.

4. Unia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

Obywatele oczekują od swoich rządów dbania o sprawiedliwość, ochronę i uczciwość oraz o pełne poszanowanie praw podstawowych i praworządności. I tu także potrzebne są wspólne działania europejskie, oparte na naszych wartościach podstawowych. Z uwagi na swój wymiar transgraniczny takie zjawiska, jak terroryzm i przestępczość zorganizowana, wymagają silniejszej unijnej współpracy. To samo dotyczy wymiaru sprawiedliwości, ponieważ obywatele coraz częściej uczą się, pracują, robią interesy, pobierają się i wychowują dzieci w innych państwach Unii. Innym wyzwaniem na najbliższe lata będzie zarządzanie przepływami migracyjnymi, które rosną ze względu na niestabilność i ubóstwo w dużej części świata i ze względu na tendencje demograficzne; ta sprawa wymaga solidarności oraz sprawiedliwego podziału odpowiedzialności.

Dlatego wyznaczamy Unii na najbliższych pięć lat następujące priorytety:

- **lepiej zarządzać migracją we wszystkich jej aspektach**: podejmując problem niedoboru konkretnych umiejętności i przyciągając talenty; bardziej zdecydowanie radząc sobie z nielegalną migracją, także poprzez lepszą współpracę z państwami trzecimi, m.in. w sprawie readmisji; chroniąc osoby potrzebujące poprzez silną politykę azylową; usprawniając i unowocześniając zarządzanie zewnętrznymi granicami Unii;

- **zapobiegać przestępczości i terroryzmowi oraz zwalczać te zjawiska**: rozprawiając się z przestępczością zorganizowaną, np. handlem ludźmi, przemytem oraz cyberprzestępczością; podejmując problem korupcji; walcząc z terroryzmem i przeciwdziałając radykalizacji – a równocześnie gwarantując prawa i wartości podstawowe, w tym ochronę danych osobowych;

- **poprawić współpracę wymiarów sprawiedliwości między naszymi krajami**: tworząc pomosty między różnymi systemami i tradycjami sądowymi; wzmacniając wspólne narzędzia, w tym Eurojust; wzajemnie uznając wyroki, tak by obywatelom i przedsiębiorstwom łatwiej było korzystać ze swoich praw w całej Unii.

5. Unia jako silny podmiot globalny

Niedawne wydarzenia pokazały, jak szybko może się zmieniać otoczenie strategiczne i geopolityczne, zwłaszcza na wschodnich i południowych granicach Unii. Niestabilność w naszym szeroko pojętym sąsiedztwie jest większa niż kiedykolwiek. Zarazem nigdy nie było równie ważne, by włączać naszych parterów w kwestie będące przedmiotem wspólnego lub światowego zainteresowania. Aby móc bronić naszych interesów i wartości oraz chronić obywateli, niezbędne jest silniejsze zaangażowanie Unii Europejskiej w sprawy światowe.

Kluczowe w najbliższych latach będą zatem następujące priorytety polityki zagranicznej:

- **zmaksymalizować naszą siłę oddziaływania**: uspójniając cele polityki zagranicznej państw członkowskich i Unii oraz lepiej koordynując i uspójniając główne dziedziny działań zewnętrznych UE, takie jak handel, energia, wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne, polityka rozwojowa i polityka gospodarcza;

- **być silnym partnerem w naszym otoczeniu:** propagując stabilność, dobrobyt i demokrację w krajach najbliższych Unii, na kontynencie europejskim, w regionie Morza Śródziemnego, w Afryce i na Bliskim Wschodzie;

- **angażować naszych globalnych partnerów strategicznych**, w szczególności naszych partnerów transatlantyckich, w szereg spraw – od handlu i bezpieczeństwa cybernetycznego, poprzez prawa człowieka i zapobieganie konfliktom, po nieproliferację i zarządzanie kryzysowe – dwustronnie i na forach wielostronnych;

- **rozwijać współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony**, tak byśmy mogli wywiązywać się ze swoich zobowiązań i zadań w całym świecie: wzmacniając wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony, w pełnym uzupełnieniu z NATO; dbając, by państwa członkowskie utrzymały i rozwijały niezbędne zdolności cywilne i wojskowe, w tym poprzez wspólne pozyskiwanie i wykorzystywanie zdolności; z silniejszym europejskim przemysłem obronnym.

*****

ZAŁĄCZNIK II

DOKUMENTY ZATWIERDZONE PRZEZ RADĘ EUROPEJSKĄ

- *Sprawozdanie Rady z 24 czerwca 2014 r. dotyczące zaleceń dla poszczególnych krajów na 2014 r.*
- *Konkluzje Rady z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie Albanii*
- *Strategia w zakresie bezpieczeństwa morskiego Unii Europejskiej*
- *Konkluzje Rady z dnia 19 maja 2014 r. dotyczące sprawozdania rocznego na temat oficjalnej pomocy rozwojowej UE*